

Inveni portum spes
et fortuna valetate.
Wid [sic] ...
landzhöfdinge
öfwer Sto...

Renner, Michael,

1 Ic 1689 Fo1. Thegner, 01of

National Library
of Sweden

Win Winter är förbij / min sälle Währ förhanden /
Den ingen wisnand' weet ell' känner någon Höst:
Min Babel är förbij; mitt Lesnag - Anckar lööst;
Jag haer för wårdsens brnus och buller funnit Strande: /
Zher alt sa stilla är och ey een Fiäder röörs.
O! hålt för högde Siäl! hwad är förliud här hörs?
Een trefalt Helig Sång / ofwelin liuswer stamma:
Ett Hallelojah som ey någon anda når:
Ohen Engelsta Music. O råtta Jubel - Zhr!
Zher man skal Suck och Sörg och hafde Tårar hånna.

O Ewiggt sälla stånd! Dändligt reena wäsen /
Jag seer / O stoore Gudh / föruthan Ögne - Glaas
Din höga Härligheet; Hwad iag i Ordet laas /
Hwad Märgon war mitt A och Affton war min läsen
Den trångtan miuter iag nu till sin fulla mått.
Jag kan ey twisla mehr iag haer min sakra Lätt.
För Sodomis - fär iag nu din Edens Wplen smaka;
För Wårdsens Malört - Safft din söta Suckerkant.
Ett intet war det alt som iag der nedre fant /
Hwars Mandel - Mirram iag haer lemmat nu tillbaka.

Emot den Sällheetz Täpp som mig här stadigt gläder.
Der war iag Swagheetz Boo och Dödlighetens Träl:
Här kröner Ewigheet min frist och fria Siäl.
Der söng iag klagligt Wee: Men här mitt Eya qwäder.
Zher läp mitt Lycko - Step fort / langsamt wärel-wijs:
Här lider iag ey mehr uppå mitt Gudz Förlijs.
Zher gick iag mästa deels til Sängz heel matt och trötter /
Dch war ey Syffel - löös nå'n ledig Stund iag nööt:
Här hwilar iag i Roo uti min JESU Sköt /
Dch skadar Macht och Pracht in under mina Fötter.

Ach! hwad en ringa Priet? En mörel och stygger Kula /
En listen skräwlug Klump / syns mig nu Jordens Ball
Des Stora runda alt / des intet gälland Roll;
Jag seer des Haaf fast små; des Bergen låg och fula
Uti sitt höga Härt; des Märck af Tistel mehr
In sköna Blomster full; des Skogar bära fleer
Fall / Förnen willa Trään / än ädla Rosen Stäckar;
Des storg Städer an för listen Bonde Bhy;
Des Lufft upfyllt med Stanck / med Dimba / Röök och Skny;
Dch hur' des heela Smått för Himlens Hoot sig bäckar.

Jag seer och alt des Fälc/ des småhl och nögda Gåster
Gå der som Dwärgar kring / ehuru stora de
Sig kunna billa in; Ther är mehr ingen Fre
Men Afwindz Strijd och Haat; hwars Wäria finnes hwäster
Til annans Undergång. Mars blås Alarm/ Alarm
Uti sin Mord-Trumpeet; Ther ligger en än warin
I sin förrunna Blod: här syns omänslin brassa
Een Christen wedder Christ; Ther ödeläggs en Stad
Här twingas Land och Låhn. Ther redes först til Bad:
Och här blij källig Huus/ lagd uti Eld och Aska.

Ther faller Kronan nehr: Här brytes af en Spjira/
Och såls för lika Priss med en slätt Tiggars Staff;
Ther sunker än i dag ett Skepp/ och går i Dwass/
Som är med Macht och Fälc med Want och Segel zjira/
Och Klippår/ Wind och Wåg/ om Märgon träka tödr/
Som Bengals Skattar här och manges Håpning födr:
Här lägges sluga Rådt/ med List den til at fälla
Som man med Macht ey kan/ och dölies dödlig Daart
Ju under wänlig Ryf. Den löper åp med Faart:
Här måste Stilpad lijk så smaning fram åth krälla.

Then bästa Winst som man i Wärdens Wärdshuus winner/
Är at man sielfwan sig förswagar med Bestwär /
Och med en trogen Flit sin Styrcka sig affklar:
Ju mehr ens Kunstapz-Luus til andras Gagn och brinner
Ju för blije det utsläckt. Det Råde som der fins
Är Dröm/ hwars Samanhang man ey wed Waknan mins.
The måsta seer iag ther mehr Röd än Bröd förwärfwa/
Och träffa för en Skatt / ett fattigt Mull och Gruus.
Hwar Frögde-Saal haer der bred-wed sig Särge-Huus /
Och Grafwen blije det Håaf man sidst får dådan årswa.

O blinde dödlige! hwij ån i så bedåra?
Alt i då ålsta så den låga Jordsens Mull?
Alt Ehet Förstånd och Wett är så af Dumheet full?
Och wil sig Band och Block för Krank och Cronor låra/
En Dumst för Soolsens Skeen/ ett Gärn för Siden Trå/
Ett fastigt Gasta Boo för Englars sköna Skrå.
O narste! Lijflöfst Fälc! O dödlige! uphåfwer/
Ehr neder sinta Håg från Wärdens Wanskel Kloot/
Des Träck nedtramper med Förachtighetens Foot
Och Himlens höga Alt med Allwar effterstråfwer.

Ehet war mitt eenda Måhl där hån min Tanclar siffsta
Då iag der nedre war/ at iag skull lända hiit
Hwar iag nu hanmat är/ min eenda Hierte-Riit
At künna Siäl och Sinn' från Jordens Dny uplyffta /
Min GUD at älska och min Konung tiena rätt
Med oförfalstat Tro ; En egen Nyttä lätt
Iag ey förfdra mig: Men sökte Stadsens Bästa
Och allmänt Gagn ; Ehet war mitt Tijdsfördriff hwar Dag
At höra Trängdas Bödn/ at skipa Rätt och Lag
Och deela trösfeligt Swar min nedertryckte Nästa.

Fördensful niuter iag och nu de söte Timmar/
Den hugna Frögd och Lust/ som ingen Undergång
Ell någon Galla weet ; Min Tijd blijr här ey lång
Och ledsam mehra. O hward härlig Klarheet glimmar
När alltid å och å ! Ach! at min Jorde Deel
Nå snart och komma hiit/ som lägg nu dod och steel
Uti sin Moders Barm. De Orden wil iag hafwa
I medler tijd at de skn' ristat på min Griff : (stiffe/
Det wittnar Land och Stad hward gått iag giort och
Man kan ey Dygdens Läf som Kött och Been begrafwa.

Den Sahl. Herren til oddelig Ihug-
tomnelse / detta wälmönt författat
af

Michaël Renner.

